

נידה לב: (שו מעל החרב של הרא"ש) עד לג: (המשנה)

ביאורי מושגים
 זב, זבה ונידה - כל השלושה הינם אבות הטומאה. הם מטמאים במגע, משא, היסט, משכב ומושב.
 ייחודה של טומאת משכב ומושב - חפץ שנגע בו הזב הופך להיות ראשון לטומאה. משכב הזב נשאר אב הטומאה והוא אף 'מטמא אדם לטמא בגדים'.
 'מטמא אדם לטמא בגדים' - אדם יכול להיטמא רק מאב הטומאה ומעלה. גם כלים נטמאים רק מאב הטומאה. למרות זאת - חלק מאבות הטומאה מטמאים יחד עם האדם גם את הבגדים שהוא לובש. טומאה זו נקראת 'מטמא אדם לטמא בגדים'

ציטוט מהמשנה

סתם כותים - מטמאים משכב תחתון כעליון

פירושו: סתם כותים טמאים בטומאת בועל נידה. בועל נידה מטמא את משכבו (תחתון) ברמה זהה לטומאה שזב מטמא את מה שהוא נושא (עליון). שניהם הינם ראשון לטומאה.

מניין שמשכב בועל נידה הינו ראשון לטומאה:
 1. 'ותהי נידתה עליו' - מכאן שבועל נידה הינו אב הטומאה כמו נידה עצמה,
 2. 'וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא' - הפסוק בא למעט שמשכב בועל נידה מטמא פחות ממשכב הנידה עצמה.
 3. 'יטמא' - מכאן שרמת הטומאה היא ראשון לטומאה.

מניין שמשא הזב הינו ראשון לטומאה:
 1. 'ואיש אשר יגע במשכבו יטמא' - מכאן שמשכב הזב הינו אב הטומאה
 2. 'וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו הזב יטמא' - הפסוק בא למעט שמשא הזב מטמא פחות ממשכב הזב.
 3. 'יטמא' - מכאן שרמת הטומאה היא ראשון לטומאה.

החשש הוא במקרה שבו הן ראו דם ירוק ביום א' ודם אדום ביום ד'. לשיטתנו: ימי הנידה יגמרו בשבת (שבוע אחרי ראית הדם הירוק) לשיטתנו: ימי הנידה יגמרו רק ביום רביעי שאחריו (שבוע אחרי ראית הדם האדום) הן יטבלו במוצאי שבת בעוד שלשיטתנו הן עדיין טמאות!!!

מדוע חוששים לכותיות שהן נידות:
 1. הן מתחשבות גם בדם ירוק (שאינו מטמא).
 2. הן מתחילות לספור 7 ימים נקיים של זבה ביום שבו ראו דם (ולא למחרתו)

קושיית רמי בר חמא: לכאורה הן צודקות, מדוע שלא נאמר 'מקצת היום ככולו' ונחשיב חלק מהיום שבו ראו דם.

תשובת רבא: אם כך מדוע זב הרואה שכ"ז לא מחשיב את אותו יום בשבעת נקיים - הרי מקצת היום ככולו?

דחיית רמי בר חמא: אין הכי נמי. זב שראה שכ"ז יכול להחשיב את שארית היום כיום נקי. התורה שמייעטה רואה שכ"ז התייחסה למקרה שבו ראה שכ"ז בסוף היום

